

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/147/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123231486
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Tisová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5123231486.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Tisovej a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, pobytom ako otec, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka B. C., nar. XX.XX.XXXX, pobytom D. XXX, a otec: A. B., nar. XX.XX.XXXX, pobytom E. XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Lenka Špiriaková, Ph.D., so sídlom Jána Milca 11, Žilina, za účasti: OZ Náruč - poradenské centrum, Potočná 2836, 022 01 Čadca, v konaní o úpravu styku matky s mal. dieťaťom, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca voči uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 14P/73/2023 - 52 zo dňa 12.12.2023, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením č. k. 14P/73/2023 - 52 zo dňa 12.12.2023 Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) uložil maloletej („mal.“) A. a otcovi povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu prostredníctvom OZ Náruč – poradenské centrum, Potočná 2836, 022 01 Čadca (ďalej len „OZ Náruč“) za účelom naučenia sa akceptovania druhého rodiča vo výchove maloletej, ako aj potreby kontaktu maloletej s rodinou matky, a to v pravidelných intervaloch podľa pokynu OZ Náruč v rozsahu 10 zrealizovaných stretnutí (výrok I.). Súčasne bola otcovi uložená povinnosť zabezpečiť účasť mal. A. na jednotlivých stretnutiach poradenstva, a to v pravidelných intervaloch podľa pokynov OZ Náruč (výrok II.).

Pri rozhodovaní po právnej stránke vychádzal z ust. § 2 ods. 1, § 2 ods. 2, § 360 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) v spojení s § 325 ods. 1 a § 329 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a § 28 ods. 2 a § 37 ods. 2 písm. d) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že z dovtedy vykonaného dokazovania vyplývajú narušené až napäté vzťahy medzi rodičmi, pričom odkedy bolo dieťa zverené do starostlivosti otca, s rodinou matky sa nestretlo. Uloženie výchovného opatrenia, t. j. naučiť sa akceptovať druhého rodiča vo výchove, malo zabezpečiť zlepšenie celkovej sociálnej situácie v rodine, ako aj kontakt maloletej s matkou a jej rodinou. Poznamenal, že otec je aktuálne negatívne naladený voči matke a jej rodine a bráni im v styku s maloletou, pričom odmieta poradenstvo, ktoré mu bolo zo strany kolízneho opatrovníka ponúknuté, pokiaľ mu to nebude nariadené súdom. Podľa súdu prvej inštancie vo vzťahu k dieťaťu otec viedol výchovu izoláciou, keď táto nechodí do škôlky ani sa s nikým iným okrem rodiny otca nestretáva. Zdôraznil, že k starostlivosti o maloletú patrí nielen zabezpečenie základných potrieb, ale aj práva dieťaťa na styk s druhým rodičom a jeho rodinou, pričom dúfal v zmenu postoja otca pod vplyvom odborného poradenstva. Za primeranú dĺžku výchovného opatrenia považoval desať uskutočnených stretnutí.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal otec v zákonnej lehote odvolanie. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie sa v napadnutom uznesení nevysporiadal so splnením zákonných povinností zo strany kolízneho

opatrovníka úplne a pravdivo opísať rozhodujúce skutkové okolnosti, keďže kumulatívne ohrozenie zdravého fyzického, psychického a sociálneho vývoja maloletej neodôvodnil ani nepreukázal. Toto tvrdenie navyše odporuje otcom predloženému potvrdeniu C. F. C. (ďalej len „pediatricka“) zo dňa 04.09.2023, ako aj samotnému šetreniu kolízneho opatrovníka u nej dňa 07.10.2023, ktorá potvrdila, že u maloletej bola nariadená liečba spočívajúca v potrebe neprechádzania do inej domácnosti. Podľa neho prvostupňový súd nesprávne posúdil skutkový stav, nakoľko z týchto dôkazov je zrejmá nutnosť izolovania maloletej z dôvodu choroby namietajúc, že nie je oprávnený vykladať si k lekárske správy aj ďalší obsah, t. j. že v prípade, ak sa matka a stará matka neboja nákazy, môžu sa s maloletou stretnúť. Súčasne namietal, že o šetrení u pediatričky nebol vopred informovaný. Poukázal na to, že dosiaľ sa prvostupňový súd nezaoberal jeho tvrdeniami o tom, že maloletá bola zo stretnutí so starou matkou frustrovaná, čo sa následne prejavilo v jej správaní aj prežívaní (plač na stretnutiach, nočné mory, verbálne odmietanie stretnutí). Podľa otca kolízny opatrovník bezdôvodne nevykonal riadne šetrenie pomerov u matky, hoci otec má právo vedieť o jej duševnom stave, či užíva psychotropné alebo iné omamné látky, akým spôsobom svoje problémy rieši, či dodržiava liečebný režim a podobne, pričom na druhej strane je vykreslený ako necitlivý despota držiaci dcéru v sociálnej izolácii. Podľa neho musí byť na jednej strane osvedčená spôsobilosť matky k realizácii práva na stretávanie sa s maloletou oproti na strane druhej stojacemu najlepšiemu záujmu dieťaťa. Bez informácií o duševnom stave matky nemôže byť podľa otca osvedčený záujem maloletej, čo je vadou konania vedúcou k nesprávne rozhodnutiu vo veci.

Ďalej otec namietal, že pokiaľ prvostupňový súd odkazuje na konanie o úprave stretávania sa maloletej so starou matkou na neodkladné opatrenie nariadené v tom konaní, rozsah tam zisteného skutkového stavu nie je možné prenášať do tohto konania, ktoré sa týka úpravy styku maloletej s matkou. Mal za to, že ak má dôjsť k úprave styku s matkou, je predovšetkým potrebný jej aktívny záujem; táto sa však ani na jedno zo stretnutí 30.07.2023 a 13.08.2023 nedostavila. Považoval za nepreukázané a vágne tvrdenia matky, podľa ktorých sa s dcérou od jej zverenia do starostlivosti otca nestretla a otec by jej ju na stretnutie ani nedal, lebo ju nedáva ani starej matke. Podľa jeho názoru, ak oprávnený rodič nemá skutočný a aktívny záujem o stretávanie sa s dieťaťom, stráca akýkoľvek zmysel aj nariadené neodkladné opatrenie. Za nepreukázateľný považoval preto záver prijatý prvostupňovým súdom o tom, že otec akokoľvek bráni v stretávaní sa maloletej s matkou. Uviedol, že aj v prípade návrhu podaného kolíznym opatrovníkom mal prvostupňový súd skúmať splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia.

Taktiež namietal, že neodkladné opatrenie bolo nariadené bez uskutočnenia náležitého šetrenia pomerov u matky, a preto je založené na nesprávne či dokonca nedostatočne zistenom skutkovom stave. Hoci kolízny opatrovník uvádza, že uskutočnil/uskutočňuje pravidelné návštevy domácnosti starej matky, ani raz neuviedol frekvenciu týchto kontrol, pričom však má prvotnú povinnosť uskutočniť šetrenie pomerov u matky, keďže táto žije vo vlastnom rodinnom dome. Mal za to, že kolízny opatrovník sa svojím postupom, keď vykonal šetrenie u pediatričky, ale nevykonal šetrenie u lekárov matky, aby osvedčil dodržiavanie liečebných či terapeutických postupov z jej strany a vylúčil nebezpečenstvo jej negatívneho vplyvu na dieťa, dopustil porušenia zásady rovnakého postavenia účastníkov konania.

Tiež namietal, že maloletá nebola vyťažovaná kolíznym opatrovníkom, nebol zistený jej názor, hoc vzhľadom na jej vek je schopná určitým spôsobom formovať svoje citové postoje ku konkrétnemu subjektu (k matke). Považoval za absolútne nepochopiteľné, ak kolízny opatrovník v prípade, ak dieťa reaguje na jeho otázky plačom, navrhol povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu maloletej ako aj jej otcovi, pričom nevyužil ďalšie prostriedky a nástroje, napríklad vypočutie maloletej v jej prirodzenom prostredí alebo cestou príslušného psychológa pôsobiaceho u kolízneho opatrovníka. Pokiaľ nebol schopný dieťa vyťažovať ani kolízny opatrovník, otec považoval za otázne, či je v najlepšom záujme maloletej podstupovať odborné poradenstvo. Otec mal tiež za to, že zo záznamu kolízneho opatrovníka z 02.10.2023 a 10.07.2023 nevyplýva, akým konkrétnym spôsobom a v akom rozsahu mu mala byť vysvetlená potreba kontaktu dieťaťa s rodinou matky, preto podľa neho nebola riadne osvedčená potreba nariadenia neodkladného opatrenia.

Ďalej otec namietal porušenie § 6, § 11 ods. 1 písm. b), § 12 ods. 1 písm. b), § 20 ods. 1, 2 a § 21 podľa zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o sociálnoprávnej ochrane detí“) zo strany kolízneho opatrovníka, ktorý nevyužil všetky jemu dostupné zákonné možnosti uložiť povinnosť zúčastniť sa na výchovnom programe alebo na sociálnom programe, keď až v prípade nesplnenia účelu ním uloženého výchovného opatrenia mal podať návrh na výchovné opatrenie na súd.

Súčasne otec poukázal na to, že k tvrdeniu, že nebude brániť dcéru v kontakte s matkou, pristúpil pod nátlakom zo strany sociálnej pracovníčky na súdnom pojednávaní, pretože inak by mu dieťa do

starostlivosti nezverili. Uviedol, že matka a jej matka dieťa bili, nechávali ho spať na zemi, z matky a jej rodiny má panický strach, nemá vybudovaný žiaden vzťah ani so svojou sestrou, ktorá sa taktiež vlastnej matky bojí a nechce sa s ňou stretávať.

Uviedol, že maloletá má po veľmi ťažkom ochorení (čierny kašeľ) veľmi oslabenú imunitu a nebolo jej odporúčané navštevovať ani škôlku, keďže tam plakávala a často ochorela od ostatných detí.

3. Matka sa k odvolaniu nevyjadřila.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že maloletá od vydania rozsudku Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 8P/8/2022 nemá žiaden kontakt s matkou, starou matkou ani svojou sestrou a nechodí ani do materskej školy, pričom podľa jeho názoru otec nerobí nič pre to, aby sa stretávanie uskutočnilo, ba naopak. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoP/100/2023 zo dňa 23.11.2023, podľa ktorého aktuálny postoj otca nevykazuje znaky nevyhnutnej kooperácie a súčinnosti, naopak sa javí, že je subjektom, ktorý autoritatívnym spôsobom určuje a rozhoduje, či vôbec a ako má stretnutie prebiehať. Podotkol, že v otázke spôsobilosti stretávania sa matky s vlastnou dcérou nebola matka pozbavená rodičovských práv a povinností, a teda nemôže byť ukrátená na práve stretávať sa s vlastným dieťaťom; v tejto súvislosti upozornil na čl. 9 Dohovoru o právach dieťaťa a § 24 ods. 4 Zákona o rodine.

Podľa jeho názoru neobstojí podozrievavé tvrdenie otca o nespôsobilosti matky k realizácii práva na stretávanie sa s maloletou, nakoľko stretávanie má prebiehať za prítomnosti starej matky, ktorá je spôsobilá naň dohliadať. Podotkol, že u starej matky, ktorej bola zverená sestra maloletej, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny („ÚPSVaR“) Čadca pravidelne vykonáva sociálne šetrenia. Tvrdil, že otec bráni dieťaťu budovať si vzťah k matke, starej matke a sestre; keďže maloletá s nimi nebola v kontakte viac rok, je podľa jeho názoru nevyhnutné opätovne budovať vzťah medzi nimi navzájom. Z uvedených dôvodov považoval nariadenie výchovného opatrenia za vhodné.

Poukázal na to, že sa dvakrát pokúsil zistiť názor maloletej, čo však vzhľadom na jej vek a psychické rozpoloženie, keď sa rozplakala, nebolo možné. Uviedol, že má podobnú skúsenosť ako matka, ktorá sa otcovi viackrát nemohla dovolať, pretože mal nedostupný telefón. Mal za to, že orgán sociálnoprávnej ochrany detí nemusí vzhľadom na najlepší záujem dieťaťa uložiť výchovné opatrenie podľa zákona o sociálnoprávnej ochrane detí a môže pristúpiť k uloženiu výchovného opatrenia podľa Zákona o rodine. Podľa jeho názoru právomoc súdu podľa § 37 ods. 2 Zákona o rodine a právomoc orgánu sociálnoprávnej ochrany detí nie sú konkurujúce a vzájomne sa vylučujúce; naopak, túto možno vykladať ako súbežnú a vzájomne sa doplňujúcu.

Ďalej poukázal na vykonávané šetrenie tak v rodine otca, ako aj v rodine matky a starej matky s tým, že s rodinou spolupracuje dlhodobo, takže ich pomery sú mu veľmi dobre známe. Bol názoru, že svoje povinnosti z postavenia kolízneho opatrovníka nezanedbal.

5. Otec v odvolacej replike považoval vyjadrenie kolízneho opatrovníka za nedostatočne individualizované. Namietal opätovne, že tento nevyužil dostupné metódy na vyťaženie názoru maloletej a riadne neprešetril pomery na strane matky a starej matky, pričom sa nesprávne uspokojil so záverom, že matka bude realizovať stretávanie sa s maloletou u starej matky. Považoval tiež za neprípustné, že kolízny opatrovník má len sprostredkované informácie o šetrení pomerov u starej matky od iného pracovníka kolízneho opatrovníka.

Nesúhlasil s tvrdením kolízneho opatrovníka, že je problém sa s ním telefonicky skontaktovať. Uviedol, že kolízny opatrovník nie je oprávnený uvádzať skutkové závery o tom, že otec bráni dieťaťu udržiavať si vzťah k matke, starej matke a sestre. Podľa jeho názoru kolízny opatrovník bol povinný šetriť, či je záujem matky len formálny alebo skutočný. Namietal tiež, že nebol overený zdravotný stav a užívanie omamných a psychotropných látok zo strany matky, o ktorej má aj kolízny opatrovník nešpecifikované pochybnosti. Poukázal na jej trestnú minulosť vyplývajúcu z odpisu z registra trestov zo dňa 24.11.2023, keď bola opakovane odsúdená pre drogovú trestnú činnosť, ako aj pre ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Podľa názoru otca z listinných dôkazov pri stále neosvedčenom psychickom stave matky vyplýva potenciálne ohrozenie psychického, fyzického a sociálneho vývoja maloletej.

Taktiež namietal, že je matka zaviazaná prispievať na výživné maloletej len sumou 32,11 eur mesačne, ktorá výška výživného je v rozpore so zákonom a nezodpovedá ani výdavkom maloletej, pričom kolízny opatrovník neinicioval z úradnej povinnosti konanie o zvýšenie výživného ani o tejto možnosti otca nepoučil. Z toho vyvodil, že jediným záujmom kolízneho opatrovníka je zabezpečiť stretávanie sa matky s maloletou, hoci nemal preukázané, či stretávanie je v záujme maloletej.

Ďalej uviedol, že je dlhodobo práceneschopný, je povinný dodržiavať liečebný režim s tým, že sa zúčastní realizácie výchovného opatrenia po ukončení práceneschopnosti, ako deklarovala na pojednávaní samotná zákonná sudkyňa. Mal za to, že je nútený do realizácie výchovného opatrenia za cenu jeho vlastného zdravia a aj za cenu ohrozenia zdravia jeho dcéry.

6. OZ Náruč v podaní zo dňa 30.07.2024 oznámilo súdu prvej inštancie, že po nariadení neodkladného opatrenia sa kolízny opatrovník snažil s otcom spojiť a dohodnúť stretnutie, avšak neúspešne. Tvrdilo, že otec vzhľadom na svoju práceneschopnosť navrhol online stretnutie, čo však nie je možné, pričom na ponuku návštevy priamo v jeho domácom prostredí nereagoval. Vzhľadom k opätovnému neúspešnému kontaktovaniu otca 03.07.2024 OZ Náruč konštatovalo, že neodkladné opatrenie nesplnilo svoj účel, pričom už uplynula doba, kedy mali byť stretnutia absolvované. Podľa jeho názoru je to dlhá doba pre tak malé dieťa a nie je v jeho záujme dlhšie čakať s výkonom neodkladného opatrenia. Navrhli zväžiť iné možnosti na dosiahnutie cieľa uvedeného v neodkladnom opatrení.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 CMP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, považujúc ho za vecne správne.

8. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že na súde prvej inštancie sa pod sp. zn. 14P/73/2023 vedie konanie o úpravu styku matky s mal. A., a to na základe návrhu matky. Vo veci bolo vykonané pojednávanie dňa 26.01.2024, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania, resp. aj zväženia nariadenia znaleckého dokazovania.

9. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a vychádzajúc z jeho obsahu dospel k záveru, podľa ktorého súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o návrhu kolízneho opatrovníka na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal z dovtedy vykonaného dokazovania a podkladov, ktoré mal k dispozícii, pričom dospel k správne záveru, keď návrhu kolízneho opatrovníka vyhovel a nariadil výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa poradenstvu.

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto len konštatuje správnosť jeho záverov. Uvádza, že aj podľa jeho názoru existuje naliehavá potreba zásahu do pomerov maloletej, a teda boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Inštitút neodkladného opatrenia je mimoriadnym procesným prostriedkom, ku ktorému súd pristupuje len vo výnimočných prípadoch, keď ide o ohrozenie záujmov mal. detí, čo bolo naplnené aj v prejednávanej veci. Maloletá je zverená do osobnej starostlivosti otca, avšak s matkou ani jej príbuznými sa nestretáva. Vychádzajúc z tvrdení otca v tomto konaní uvedených na pojednávaní, v jeho písomnom vyjadrení, ako aj v rámci konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. CA-14P/167/2022, bolo osvedčené, že otec žiadnym spôsobom nepodporuje stretávanie dieťaťa s príbuznými zo strany matky, resp. s matkou samotnou, pričom tento svoj postoj nezmenil už dlhšie obdobie. Práve táto okolnosť je dôvodom, pre ktorý aj odvolací súd považuje za nevyhnutné a naliehavé do pomerov dieťaťa zasiahnuť, nakoľko zmena postoja otca a prípadne aj zmena ním ovplyvneného vnímania matky a jej rodiny zo strany dieťaťa, sú nevyhnutným predpokladom pre to, aby prípadná úprava styku matky s maloletou (ktorá je predmetom konania vo veci samej) bola neskôr aj skutočne realizovaná/realizovateľná. Odvolací súd sa preto stotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý nariadil otcovi a maloletej povinnosť podrobiť sa výchovnému opatreniu - odbornému poradenstvu, a to formou neodkladného opatrenia. Súčasne odvolací súd na okraj konštatuje, že OZ Náruč je vhodným subjektom pre realizáciu uvedeného poradenstva, a to tak z hľadiska jeho odbornosti, ako aj teritoriálnej blízkosti a desať stretnutí možno považovať za primerané pre dosiahnutie cieľa.

11. Odvolací súd dodáva, že samotnú okolnosť, že otec dosiaľ nariadené neodkladné opatrenie nerešpektoval, ospravedlňujúc uvedené svojou práceneschopnosťou, pričom na možnosť realizácie výchovného opatrenia priamo v jeho domácom prostredí nereflektoval, nepovažoval odvolací súd za dôvod pre to, aby došlo k zrušeniu napadnutého uznesenia. Nedostatočná súčinnosť otca môže mať za následok len výkon napadnutého rozhodnutia.

12. K odvolacím námietkam otca odvolací súd uvádza, že vo svojej podstate smerujú proti úprave styku matky s maloletou, a nie voči uloženému výchovnému opatreniu. Všetky tieto námietky (namietané nedostatky ohľadom prešetrenia pomerov u matky, overenia jej zdravotného stavu a spôsobilosti na styk s dieťaťom, zistenia názoru maloletej, resp. zistenia, či je záujem matky na stretávaní sa s maloletou

skutočný alebo len formálny) budú predmetom dokazovania a následného vyhodnocovania súdom prvej inštancie v konaní vo veci samej, t. j. pred vydaním konečného rozhodnutia o samotnej úprave styku, v rámci ktorého sa prvostupňový súd vysporiada aj s otázkou vhodnosti stretávania, jeho rozsahu, prípadne ďalších podmienok pre výkon tohto práva matky. Odvolací súd preto odvolacie námietky otca vyhodnotil ako nedôvodné. Dopĺňa, že výchovné opatrenie nariadené napadnutým uznesením takéto dokazovanie nenahrádza ani nedopĺňa, ale jeho účelom je podpora rodičovských zručností u otca, prípadne príprava maloletej po psychickej stránke na obnovenie vzťahu/styku s matkou a jej príbuznými.

13. Odvolací súd nesúhlasí ani s odvolacími námietkami otca, podľa ktorých došlo k porušeniu zákona o sociálnoprávnej ochrane detí. Podľa názoru odvolacieho súdu pre nariadenie výchovného opatrenia súdom nie je podmienkou neúspešnosť výchovného opatrenia nariadeného kolíznym opatrovníkom podľa § 12 zákona o sociálnoprávnej ochrane detí. Osobitne v tejto súvislosti je nutné poukázať na to, že podľa správ kolízneho opatrovníka (napr. zo dňa 10.07.2023) sám otec vyhlásil, že nebude súhlasiť so stretávaním sa maloletej s matkou, pokiaľ nebude toto nariadené súdom. Z uvedeného možno vyvodíť, že otec by sa inému ako súdom nariadenému výchovnému opatreniu dobrovoľne nepodrobil. Postup kolízneho opatrovníka, ktorý podal návrh na nariadenie výchovného opatrenia priamo na súd, za účelom jeho lepšej vymáhateľnosti, bol preto správny.

14. Odvolací súd nezistil pochybenia kolízneho opatrovníka ani pri jeho snahe zistiť názor maloletej, nakoľko, ako už bolo uvedené, tento názor sa pokúšal zistiť v domácom prostredí maloletej, t. j. vo vhodnom prostredí. Skutočnosť, že maloletá nebola vyťažiteľná, nemožno pričítať na ťarchu kolízneho opatrovníka, a to vzhľadom na jej vek, citlivosť a v neposlednom rade aj na postoj otca, ktorý maloletej ohlásil príchod pracovníkov kolízneho opatrovníka zjavne nevhodným spôsobom („Prišli zo sociálky skontrolovať Ťa, či poslúchaš.“). Opätovne však odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho prieskumu je výchovné opatrenie uložené napadnutým uznesením, a nie samotná úprava styku matky s maloletou.

15. Pre úplnosť k ostatným odvolacím námietkam odvolací súd dodáva, že súd si môže osvojiť skutkové zistenia z iného súdneho spisu (ktorý pripojí). Dopĺňa, že otec ako zákonný zástupca maloletej je sám oprávnený podať návrh na zvýšenie výživného, ak má za to, že došlo k zmene pomerov.

16. Vzhľadom k vyššie uvedenému nezistiac zo strany súdu prvej inštancie žiadne procesné pochybenie a považujúc napadnuté uznesenie za vecne správne, odvolací súd toto potvrdil.

17. O prípadnej náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 58 ods. 1 CMP).

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu, na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).